

B A L L A D A

Gyűrűm vörös útja nyakamon
Gyűrűm vörös lett. Szétfröccsent a kút falán.
Hajam sötétebb nem lehetett volna.
Lányok, jön az óra
Vigyázzatok gyilkos kezére,
Ne bántsátok a sineket,
Ne bántsátok a sineket.
Rajta ragyog szép szeme.
Kutam falán dobban akarata.
Az én hajam fekete volt,
Az én szemem világolt.
Vigyázzatok, jön majd egy óra, és
Rátokfúj a sötétzöld szél.
Ruhátok izzik, szemetek nem látszik,
Rothadt sárga gyűrű ujjamon
Csak az csillog a kút mélyéről.
Sötét a nyakam köre, ne feledjétek el,
Lámpátok a kút fölött, ne keressétek
Itt suhog a szerelem.
Lányok, eljött az idő,
Szétdarabolt teste roppan.
Várom a világ végét,
Szétvágott üvegekbe lépek
Itt találtak rám a kútba lökve,
Ott találtak rád a széttört sineken.
Pattanó faágak, anyám csontjára lépek,
Nem talállak, kegyelmezz!
Hol a kezéd?
Lányok, ne bántsátok, ne bántsátok
Enyém a szétszórt hajszál
Kútba dobtál, kútba dobtál
Megfojtottál, megfojtottál
Nem lehettem az italod,
Nem lehettem a bánatod.
Most fojtod nyakamra a gyűrűd,
Ránkrakódik a sok korom,
Csontkezem fogja a gyűrűt,
Csontkezem vérgyűrűt fog, engem így jegyeztek el.
Vihar fújja a koromszemeket,
Visítva dobálja a szárnyas kezeket
Lányok ég a lámpa, ezen az úton vittetek
Ne jöjjetek, utánam ne jöjjetek!
Füst borítja lábam nyomát, izzik a kútsír fala
Nem olvad fel a kavargás, nem lesz hangotok
Hajlongó csillagos fákról nem jön fény
Egy mordulás, s ráomlik földes testetek.

SZELECZKY KLÁRA
